

Project snoezelruimte voor Dom Internaat in Tarasiki, Wit-Rusland.

Op maandag 26 november 2012 zijn we aangekomen op Dom Internaat in Tarasiki in Wit-Rusland. Nadat de overeenkomsten getekend waren en voorzien van de benodigde stempels, zijn we op het internaat rondgeleid en zijn naar de ruimte gaan kijken die bestemd was om snoezelruimte te gaan worden.

De leefomstandigheden voor de bewoners zijn, vooral in vergelijking met die in Nederland, heel slecht. Ook de onmacht bij de medewerkers om bewoners op een goede wijze te kunnen begeleiden is groot. Hoewel directie en medewerkers naar onze indruk doen wat ze kunnen, is het duidelijk dat de nodige kennis en middelen ontbreken om bewoners op een goede manier te kunnen helpen.

Deze snoezelruimte is in een gebouw waar de vrouwelijke cliënten wonen. Het betreft een ruimte waarin ze al de benodigde voorbereiding hadden getroffen wat betreft onder andere de elektriciteit. De muren waren op dat moment nog blauw geschilderd.

We werden meteen welkom geheten door verschillende bewoners. Ze vonden het heel interessant dat er bezoek was.

Zo werden we dan ook meegenomen naar diverse slaapkamers. En werden we verder rondgeleid over het terrein. Wat daarbij meteen opviel was dat iedereen overal zomaar binnen kon lopen en dat dan ook deed.

Wat ons ook opviel tijdens de rondleiding was dat er veel bewoners binnen in de gebouwen verbleven en die dan ook nooit buiten kwamen. Alleen bewoners met een zogenaamd hoger niveau, dus zelfstandiger, liepen buiten rond.

Op dinsdagochtend zijn we begonnen met de training, nadat we zelf naar de cursisten op zoek waren gegaan. Als eerste spraken we, via een tolk, onze verwachtingen naar elkaar toe uit.

Daarbij viel op dat zij erg enthousiast waren en ook voldoende vragen stelde. De cursus hadden we ook op papier, deze was vertaald in het Wit-Russisch.

Na de uitleg hebben we een dvd getoond met opname van de snoezelruimte van Lunet zorg, locatie Eckartdal. Op deze manier is het duidelijker uit te leggen wat snoezelen is. Toen kwamen er ook meer vragen over en weer.

Na de dvd zijn we het materiaal gaan bekijken wat je kunt gebruiken voor snoezelen. Daarmee bedoelen we tastmateriaal zoals knijpballetjes, veren et cetera. Ook hadden we geurstaafjes meegebracht voor in de snoezelruimte. Maar ook enkele cd's met snoezelmuziek.

De bakken waarin dat materiaal zit hebben we aan het eind van de week gevuld met snoezelmateriaal, waarmee men naar diegene kan gaan die niet in de mogelijkheid zijn om naar de snoezelruimte toe te komen.

Deze cursus hebben we gedaan tot en met donderdagochtend. In totaal hebben we tien medewerkers van Dom Internaat opgeleid.

De middagen en vrijdag hebben we gebruikt om de snoezelruimte in te richten. We kregen daarbij ook veel hulp vanuit verschillende bewoners die ons graag wilden helpen. Zo hebben we een lichtjesgordijn gemaakt samen met een bewoner.

Maar ook de klusjesman van het internaat stond voor ons klaar. Ook waren we erg blij dat vanuit het Dom Internaat ook goed meegedacht werd. Zoals dat ze zelf al geregeld hadden dat de snoezelruimte ook bereikbaar moest zijn voor rolstoelgebruikers. Dus er was al cement geregeld zodat er een oprijbaan zou komen.

Op vrijdagmiddag hebben we de snoezelruimte officieel overgedragen aan Dom Internaat, waarna we met de gemaakte mobiele snoezelbakken naar de bedlegerige cliënten toe zijn gegaan.

Het was heel mooi om te zien dat het personeel al zo goed begrepen had wat de bedoeling nu eigenlijk is van snoezelen.

Maar het mooiste was wel dat je zag dat de bewoners ervan genoten. Hopelijk wordt er veel gebruik gemaakt van de snoezelruimte en de snoezelbakken.

Op zaterdag 1 december zijn we weer teruggevlogen met een koffer vol indrukken en ervaringen rijker.

Als afsluiting van dit bijzondere project hebben we voor het bestuur van ZZG -grenzenloze zorg- een evaluatieverslag over dit werkbezoek opgesteld. Daarin hebben we op verzoek van het bestuur conclusies en aanbevelingen voor een eventueel vervolg opgenomen.

Wij zijn ervan overtuigd dat deze bijdrage voor bewoners en medewerkers van Dom Internaat in Tarasiki een concrete stap is richting de verbetering van welzijn voor de bewoners. Een vervolg is zeker nodig!

Voor collega's binnen Lunet zorg zullen we binnenkort een presentatie over dit werkbezoek verzorgen. We zullen dan onze ervaringen, ondersteund met beeldmateriaal, delen.

Januari 2013, namens stichting ZZG -grenzenloze zorg-,

Carlijn van Sambeek en Drea Verbugt.